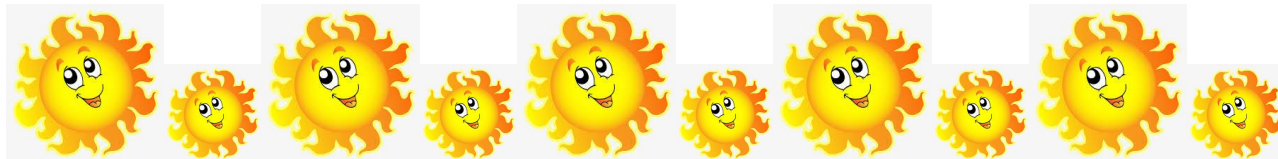

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.

2019 M. SAUSIO MĖN. NR. 2 (004)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Gimnazijos 100 metų jubiliejaus šventė
- 📖 Interviu su naujais gimnazijos mokytojais
- 📖 Gimnazistas Normantas Bataitis – ne tik „Metų džentelmeno“ nominacijos laimėtojas
- 📖 Kelionė į Lenkiją
- 📖 Sveikam gyvenimui reikia įvairiapusės veiklos
- 📖 Krepšinio turnyras
- 📖 Kalėdinė popietė
- 📖 Gimnazijos įvykiai

KALĖDINĖS NOMINACIJOS

Gruodžio 17 d. gimnazijos aktų salėje vyko tradicinis kalėdinis renginys, kurį organizavo direktoriaus pavaduotoja ugdymui Jolanta Gudelienė ir gimnazijos mokinių tarybos pirmininkas Irmantas Norkūnas bei pavaduotojas Valdas Valavičius. Kalėdinio koncerto metu dainomis džiugino mišrusis choras, vadovaujamas mokytojos Gražinos Mikšienės. Skambėjo dainos „Vai, atvažiuoja šventa Kalėda“, „Aš noriu Kalėdų“, „Let it snow“, „Man palinkėki gerų Kalėdų“, „Baltas sniegas“, pasirodė solistai Guoda Stalgytė, Mantas Širkevičius, akordionistas Orestas Palšauskas. Gimnazijos bendruomenę pasveikino Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius ir Jurbarko rajono savivaldybės administracijos švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėja Jolita Jablonskienė.

Svarbiausias renginio akcentas – įvardinti nominacijų nugalėtojai bei daugiausia balsų surinkę nominantai. Sveikiname!

Stadiono (salės) pažiba – Haroldas Budrius. Nominaciją įteikė kūno kultūros mokytojas Povilas Valaitis.

Metų hobis – Emilija Saročkaitė. Nominaciją įteikė fizikos mokytojas Antanas Kiniulis.

Metų megaprotas – Viktorija Rainytė. Nominaciją įteikė informacinių technologijų mokytoja Erika Liutkevičienė.

Metų veikliausia – Augustė Pocevičiūtė. Nominaciją įteikė gimnazijos mokinių tarybos pirmininkas Irmantas Norkūnas.

Metų stilingiausias – Haroldas Kuliešius. Nominaciją įteikė dailės mokytoja Jurgita Davidavičienė.

Metų linksmuolis – Andrius Vilimas. Nominaciją įteikė mokinių tarybos pirmininko pavaduotojas Valdas Valavičius.

Metų mokytoja – Daiva Karčiauskienė. Nominaciją įteikė Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius.

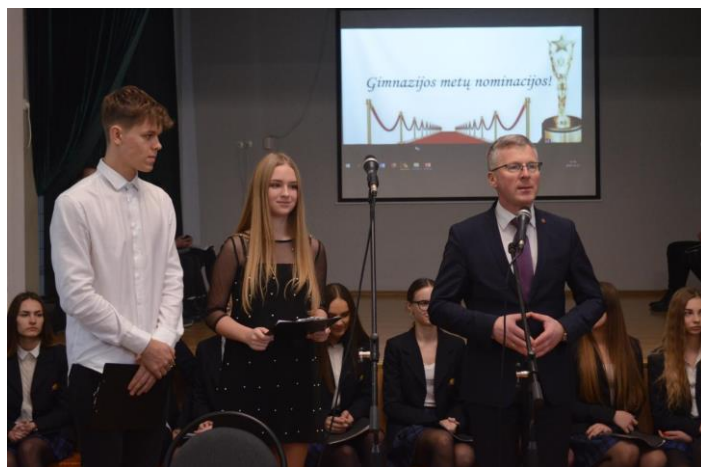
Metų mokytojas – Linas Kliūnas. Nominaciją įteikė gimnazijos direktorius Alvydas Januškevičius.

Metų renginių siela – Vėjūnė Rupeikaitė. Nominaciją įteikė Jurbarko rajono savivaldybės administracijos švietimo kultūros ir sporto skyriaus vedėja Jolita Jablonskienė.

Metų porėlė – Greta Skilinskaitė, Arnas Levonauskas. Nominaciją įteikė gimnazijos mokinių tarybos narė Rugilė Mažeikaitė.

Metų džentelmenas – Normantas Bataitis. Nominaciją įteikė gimnazijos tarybos pirmininkė Jurgita Kazinevičienė. (plačiau – 5 psl.)

Metų ilgiausių kasų savininkė – Saulė Ignatavičiūtė. Nominaciją įteikė gimnazijos mokinių tarybos narė Augustė Pocevičiūtė.

Nuotraukoje renginio vedėjai Vėjūnė Rupeikaitė ir Domantas Juškys bei Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius.

**PRISIMINKIME REIKŠMINGIAUSIĄ
PRAĖJUSIŲ METŲ ĮVYKĮ**

**ANTANO GIEDRAIČIO-GIEDRIAUS
GIMNAZIJOS**

100 METŲ JUBILIEJAUS ŠVENTĖ

Rugsėjo 29-oji tapo ypatinga diena mūsų gimnazijos bendruomenei. Tą dieną buvo iškilmingai paminėtas mokyklos veiklos 100 metų jubiliejus.

Šventiniai renginiai, skirti šiai progai, prasidėjo šv. Mišių aukojimu Jurbarko Švč. Trejybės bažnyčioje. Po jų svečiai ir mokyklos bendruomenė rinkosi į gimnazijos kiemą, kur buvo pasodintas Šimtmečio ažuolas ir atidengtas Atminimo akmuo, skirti šiai reikšmingai sukakčiai. Vėliau buvo galima apžiūrėti mokyklą, pasivaikščioti po klases, susitikti su savo bendraklasiais ar buvusiais kolegomis.

Šventė tęsėsi aktų salėje, kur gimnazijos istoriją, reikšmingus praeities įvykius, turėjusius įtakos čia anksčiau dirbusiems, besimokiusiems žmonėms, apžvelgė istorijos mokytojas Jonas Laurinaitis. Gausiai susirinkusią gimnazijos bendruomenę pasveikino Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius ir savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas Darius Juodaitis. Svečiai gimnazijos 100 metų jubiliejaus proga padėkos raštais apdovanojo šiuos gimnazijos darbuotojus: direktorių Alvydą Januškevičių – už ilgametį profesionalų vadybinį darbą; direktoriaus pavaduotoją ugdymui Jolantą Gudeliene – už nuoširdų darbą, renginių organizavimą, pasiruošimą šimtmečio minėjimui; dailės mokytoją Jurgitą Davidavičienę – už nuoširdų darbą, asmeninę iniciatyvą, mokinių kūrybiškumo bei meninės saviraiškos puoselėjimą; technologijų mokytoją Ireną Petraitienę – už mokinių kūrybiškumo, tautiškumo bei meninės saviraiškos puoselėjimą; technologijų mokytoją Adolfą Būblaitį – už kūrybingą pedagoginę veiklą, tradicijų puoselėjimą bei mokinių meninės saviraiškos ugdymą; bibliotekos vedėją Vaidą Sendžikienę – už ilgametį nuoširdų ir kruopštų darbą; raštinės vedėją Aušrą Špelverienę – už ilgametį nuoširdų ir kruopštų darbą; vyriausiąją buhalterę Vidą Bacevičienę – už ilgametį nuoširdų ir sąžiningą darbą; ūkio dalies darbuotojas Laimą Eimutienę ir Stasę Kančelskienę – už ilgametį ir sąžiningą darbą. Jubiliejaus proga gimnazijos bendruomenei jie taip pat įteikė 200 eurų vertės dovanų čekį. Be to, renginyje Simo Velonskio įsteigtas 500 dolerių (USD) premijas šio fondo patikėtinis Vidimantas Urbonas įteikė dviem 2018 metais geriausiai gimnaziją baigusiesiems abiturientams – Viktorijai Uksaitei ir Edvinui Sutkui. Šventinius sveikinimus susirinkusiems taip pat skyrė Lietuvos Respublikos Seimo narys Ričardas Juška, buvęs ilgametis šios gimnazijos direktorius Antanas Rapolskis,

gimnazijos mecenatas Eugenijus Kriaučiūnas, Vilniaus jurbarkiškių klubo prezidentas Romas Dainius, Jurbarko rajono savivaldybės viešosios bibliotekos direktorė Rasida Kalinauskienė, Jurbarko kultūros centro direktorė Aida Bliundziuvaitienė ir kiti svečiai.

Iškilmingą gimnazijos 100 metų jubiliejaus minėjimo renginį vainikavo šventinis koncertas „Mala malūnai laiko purslus“ Jurbarko kultūros centre (rež. S. Ambrazaitis). Pirmoje koncerto dalyje, skirtoje 1918-1940 metams, buvo parodyta ištrauka iš filmo „Jurbarko gimnazija“ (rež. J. Videikienė, op. A. Būblaitis) bei gimnazijos šokių kolektyvo „Era“ (vadovė R. Žemelinė) šokis „Laiko purslai“ (pagal Sia dainą „Magic“), o kultūros centro šokių kolektyvas „Dona“ (vadovė K. Donauskienė) dovanojo jau išėjusiems, nebegrišiantiems šoki „Retro“. Antroji koncerto dalis buvo skirta 1940-1944 metams prisiminti. Pasak renginio vedėjų Manto Bendžiaus ir Kamilės Ambrutaitytės, šis gimnazijos gyvavimo laikotarpis labai dramatiškas, nes skaudūs istorijos įvykiai neaplenkė mokyklos, keitė žmonių likimus. To laiko gimnazistams ir visiems gimnazijos mokytojams skiriamas ypatingas kūrinys – Giedriaus Kuprevičiaus daina „Alsuoti“, kurią atliko LMTA II kurso studentas, buvęs gimnazistas Andrius Bakanas. Nuostabią dainą „Muzikos garsų galia“ paruošė ir visiems dovanojo muzikinė instrumentinė grupė ir gimnazistė Augustė Pocevičiūtė (vadovė J. Gudelienė). Trečioje dalyje, skirtoje 1944-1990 metams, skambėjo daina „Kur balti keliai“ (atlikėjas Andrius Bakanas), muzikinė instrumentinė grupė jauniausiai pedagogų kartai skyrė kūrinį „Laisvės sparnai“ (gitara grojo Kęstutis Krikščionaitis, fortepijonu Jolanta Gudelienė, solistė Augustė Pocevičiūtė). Vyriausiems amžiumi mokytojams skambėjo Žako Ofenbacho barkarolė iš operos „Hofmano pasakos“ (atliko Vytauto Didžiojo universiteto Muzikos akademijos II kurso studentės Neringa Bukauskaitė ir Patricija Baužaitė – Gadliauskienė). Ketvirtoji koncerto dalis buvo skirta 1990-2018 metams. Ji prasidėjo nostalgiku šokiu pagal dainą „Mano senai mokyklai“ (gimnazijos šokių kolektyvas „Era“). Buvo parodytas filmuotas interviu, kurį parengė gimnazijos jaunieji žurnalistai (vadovė V. Greičiūnienė): apie tą laikotarpį kalbėjo buvęs direktorius Antanas Rapolskis, nuskambėjo to meto mokytojų palinkėjimai – pasisakė dailės mokytoja Nijolė Kurtinaitienė, lietuvių kalbos mokytoja Milda Piliutienė, direktoriaus pavaduotoja Birutė Skandūnienė. Baigiamoji šventinio koncerto dalis virto tikra fiesta: Eiva Dobilaitė, Toma Paulaitytė dovanojo šoki „Fiesta“, po kurio pasipylė iškilmingi sveikinimai, pasibaigę šventine gimnazijos direktoriaus Alvydo Januškevičiaus kalba bei gimnazijos choro (vadovė G. Mikšienė) atliekamomis dainomis „Mano kraštas“, „Baltas paukštis“, „Žemėj Lietuvos“ bei gimnazijos himnu.

INTERVIU SU NAUJAIS GIMNAZIJOS MOKYTOJAIŠ

Nuo 2018 m. rugsėjo 1 d. mūsų gimnazijoje pradėjo dirbti nauji mokytojai. Kviečiame su jais susipažinti. Mokytojai mielai sutiko atsakyti į šiuos klausimus:

1. Kaip nusprendėte tapti mokytoja(-u)? Ar buvo kas paskatino, o galbūt kaip tik bandė atkalbėti nuo šios profesijos?
2. Kaip išsirinkote mokymo kryptį?
3. Iš kur semiatės įkvėpimo, juk mokytojas privalo nuolat tobulėti, būti originalus ir įdomus šiuolaikiniams mokiniams. Ar tai sunku?
4. Kas yra sunkiausia Jūsų darbo dalis, didžiausi iššūkiai? O maloniausia?
5. Ar mokytojo darbas siejasi su asmeniniu Jūsų gyvenimu? Galbūt ir namie kartais tampate „mokytoja(-u)“?
6. Ką patartumėte jaunimui, norinčiam pasirinkti pedagogo profesiją, bet galbūt bijantiems tai padaryti?
7. Kaip jaučiatės mūsų gimnazijoje? Kas Jums čia patinka, o kas nepatinka, yra nemalonu?
8. Ko palinkėtumėte mokiniams ir kolegoms mokytojams?

Saulius Ambrazaitis, lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas

1. Gimiau mokytojų šeimoje, todėl su pačia profesija susidūriau jau nuo vaikystės. Gyvenome mokykloje, o vaikystę praleidau tarp knygų – tai ir buvo didžiausia paskata.

2. Su literatūra sunku niekada nebuvo, o jau ir 6-oje klasėje skaičiau ir domėjausi ne savo lygio kūriniais. Buvo ir noras gyvenimą sieti su

lietuvių kalba ir literatūra.

3. Iš pačių knygų. Stengiuosi sudominti kūriniu, jo pateikimu ar kontekstu, įdomiomis detalėmis. Taip pat svarbi ir pamokos struktūra – bandau ją keisti, įtraukti įdomios veiklos. Sakyčiau, kad sunku – tačiau tik patys mokiniai gali atsakyti, ar juos sugebu sudominti.
4. Sunkiausia – kultūrų skirtumai. Neretas mokinys yra nutolęs nuo literatūros, kultūros. Tačiau smagu, kai užsimezga gyvas, tvirtas ryšys.
5. Norom ar nenorom, tačiau į asmeninį gyvenimą įeina, ypač taisant darbus ar ruošiantis pamokoms – kartais tenka pasėdėti iki vėlaus vakaro ar keltis anksti ryte. Mokykla tikrai paliko įspaudą gyvenime.
6. Pirmiausiai reikia noro. Taip pat svarbu yra turėti ir mokytojo pavyzdį, kuriuo būtų galima sekti, semtis įkvėpimo, ir viskuo domėtis.
7. Jaučiuosi puikiai. Mokykloje lengva pastebėti ilgai kurtą kultūrą, pagarbą vienas kitam ir mokomiems dalykams. Nemaloniausias dalykas tikriausiai yra girgždančios grindys.
8. Palinkėčiau gilinti žinias, skaityti literatūrą ir domėtis pasauliu - jį tikrai verta pažinti, mylėti ir saugoti.

Vita Pakinkytė, rusų kalbos mokytoja

1. Turėjau puikų rusų k. mokytoją. Beje, jis manęs neskaitino tapti mokytoja. 2. Labai mėgau skaityti knygas, ypač rusų literatūrą, todėl neabejodama pasirinkau būtent šį dalyką. Vėliau dar baigiau lietuvių kalbos ir literatūros studijas. 3. Aš darau tai, kas įdomu man pačiai. Nemanau, kad reikia stengtis dirbtinai būti „originalia“ ar „įdomia“. Reikia būti visada pačiai savimi. 4. Šiomet didžiausias iššūkis buvo būtinybė po

kokių 10 metų pertraukos grįžti prie lietuvių kalbos pamokų. Maloniausia, kai klausausi mokinių, puikiai kalbančių žinoma tema rusiškai per rusų kalbos pamokas. Žinau, jog toks kalbos išmokymo lygis pasiektas per labai trumpą laiką – kokius 4-5 metus ir teturint vos 2 savaitines pamokas. O pradėta juk nuo nulio. 5. Siejasi. Mano artimųjų tarpe esame net 5 pedagogai (buvę, esantys). Draugai irgi tebesantys ar buvę mokytojai, todėl diskusijos pedagoginėmis temomis nuolatinės ir neišvengiamos. 6. Stengtis pažinti šį darbą iš visų pusių ir įvertinti savo kantrybę, užsispyrimą, toleranciją. Taip pat nuspręsti, kodėl nori dirbti šį darbą. 7. Dar vis jaučiuosi neįprastai. Patinka puiki aplinka (senas parkas, graži gamta). Patinka, kad sutikau daug savo buvusių mokinių, kolegų. Nemalonumų dar nepatiriau. 8. Mokiniams linkiu nuolat prisiminti patarlę „Mokslo šaknys karčios, bet vaisiai saldūs“. O mokytojams linkiu Tikėjimo. Meilės. Vilties.

Vytautas Staponas, pilietinio ugdymo ir ekonomikos ir verslumo mokytojas

1. Baigiau mokyklą ir stojau į Vilniaus pedagoginį institutą (tuomet taip vadinosi) net negalvodamas. Nei kas skatino, nei atkalbinėjo. 2. Labai patiko istorija ir geografija. Nuo vaikystės daug skaičiau ir skaitau dabar. 3. Nei sunku, nei lengva. Kaip tik tuo klausimu per daug nesuku galvos. Kartais būna gerai, kartais blogiau. Didelį dėmesį skiriu savišvietai. Mėgstu keliauti, bendrauti su įdomiais žmonėmis. 4. Pamoka, kai mokiniams neįdomu, niekuo nesudominu – bent jau man taip atrodo – sunkoka. Malonu – švytinčios, norinčios žinių akys. 5. Mano šeima – pedagogai. 6. Jeigu norite, netrypkite vietoje, norite iššūkių – pirmyn! 7. Jaučiuosi gerai. 8. Kantrybės, kūrybos ne tik darbe, daugiau šypsenų, humoro.

TEŠINYS 4 PSL.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narės

Meda Jankauskaitė, Sabina Račaitė, Akvilė Antanaitytė, Samanta Mažrimaitė, Neringa Gailiūtė, Judita Pociūtė

INTERVIU SU NAUJAIS GIMNAZIJOS MOKYTOJAIŠ

Antanas Kiniulis, fizikos mokytojas

1. Susiklostė tam tikros aplinkybės. Iš pradžių buvau įstojęs į inžinerinės statybos institutą, tačiau dar nepradėjęs studijuoti pasirinktos profesijos, bendrabutyje susipažinau su įvairių sričių būsimais specialistais, tarp kurių buvo ir pedagogų. Tada

taip ir atsitiko, kad susipažinau su tokia mergina, kuri buvo įstojusi į pedagoginį institutą, į fizikos specialybę ir mes taip suagitavom, kad aš persikvalifikavau į pedagoginį institutą ir jau sėkmingai 40 metų esu fizikos mokytojas.

2. Vidurinėje mokykloje buvau labiau „tikslukas“. Mano fizikos mokytojas buvo labai energingas, jaunas ir galbūt dėl to man taip patiko ir sekėsi šis dalykas. Taigi per daug nesvarsčiau, ką tiksliai rinktis.

3. Na, pati mokytojo profesija reikalauja, kad visada reikia palaikyti tą formą, kad netaptum neįdomus, kad klausytų tavęs. Taigi bandau pats palaikyti tą fizinę, emocinę, dvasinę formą, nes šiuolaikiniam jaunimui reikia energijos, kad ją spinduliuotum ir užkrėstum tuo juos pačius. Padeda domėjimasis daugeliu dalykų, esu šaulių sąjungos narys, o ten mane labai žavi visi praeities įvykiai, vedu astronomijos būrelį, domina įvairūs intelektualūs žaidimai. Na, domiuosi tuo, kas yra nauja, pozityvu, kas teikia teigiamą krūvį, nes labai daug yra neigiamų dalykų. Nemažai laiko skiriu neformaliajam ugdymui: astronomijos būreliui, bepiločių orlaivių programai. O per pamokas stengiuosi duoti kuo daugiau praktinių veiklų, nes fizikos dalykas yra sunkus ir sunku sudominti mokinius.

4. Sunku dėl nepastovumo, vargina tas disbalansas, tai veikia psichologiškai visą bendruomenę: tėvus, vaikus ir mokytojus. Norisi stabilumo, kad žinotų visi, kas ką dirba, kad ateitų ramybė. Maloniausia tai, kad ką aš atsivežiau, pateikiau naujo, patiko jaunimui: neseniai grįžom iš astronomų viktorinos ir ten gana gerai sekėsi, arba bepiločių programa, tai naujovė ir atsirado susidomėjusiųjų

5. Anksčiau gal dažniau tai buvo susipynę dalykai, nes mokytojas yra mokytojas, be to, mano žmona taip pat yra mokytoja. Na, paskutiniu metu, tai rečiau vyksta, nes ir metų branda daug ką keičia. Mes su žmona esam susitarę, kad mokyklos reikalus paliksime mokykloje ir gyvenime taip, kad yra ir kitų sferų, domimės šokiais, teatru.

6. Mokytojas turi būti fiziškai tvirtas, dvasiškai stabilus. Turi ruošti save dalykiškai, psichologiškai, fiziškai, kultūriškai. Reikia stengtis domėtis ir treniruoti save, turėti tą vadinamą arkliauką.

7. Jaučiuosi gerai, nes prieš 30 m. teko čia būti. Nėra malonu dirbti, kai yra didelis mokinių blaškymasis, nenoras mokytis, bendražmogiškos kultūros stoka.

8. Norėčiau palinkėti tikro smalsumo mokiniams, kad kuo anksčiau apčiuoptų save ir nesiblaškytų. Na, o kolegoms norėčiau palinkėti ištvermės ir ramybės.

Vita Klepikovienė, etikos mokytoja

1. Mokytojos profesija nebuvo mano slapta svajonė. Baigusi mokyklą norėjau studijuoti operinį dainavimą. Kaip atsarginį variantą mama pasiūlė mokytojo profesiją. Likimas taip susidėliojo, kad esu mokytoja ir atradau save mokykloje. 2. Filosofijos studijas pasirinkau, nes visad mėgau daug skaityti ir mąstyti, todėl nesunku buvo

apsispręsti. 3. Įkvėpimo savo profesiniame kelyje semiuosi iš kolegų darbinės ir gyvenimiškos patirties, įvairių mokymų ir seminarų, savianalizės. 4. Pamokose nėra lengva sudominti šiuolaikinį jauną žmogų, nes kas įdomu man, tai dar nereikia, kad bus įdomu ir jam – tai tam tikras iššūkis, kuris skatina judėti į priekį ir nuolat būti paieškų kelyje. Džiugiausia šios profesijos dalis tai vaikų bendravimas, gera nuotaika ir šypsenos veide – puiki galimybė prisidėti prie jų asmenybės augimo. 5. Stengiuosi namuose nebūti mokytoja, tačiau ne visada pavyksta to išvengti. Kartais juk taip norisi namuose pasidalinti įvykiais, kurie nutiko mokykloje. 6. Drąsiai rinktis mokytojo profesiją tiems, kurie myli vaikus ir nori dirbti su jais. Patirtis ateina savaime, juk mokydamas mokinius dažniausiai kartu tobulėja ir mokytojas. 7. Mokiniam ir kolegoms linkiu bendrauti tarpusavyje ir prisiminti, kad kiekvienas žmogus yra skirtingas, bet vertingas. Žmogiškumas – svarbiausia vertybė.

Sigita Gerulaitienė, vokiečių kalbos mokytoja

1. Tiesą sakant, pedagoginis darbas niekada nebuvo mano svajonė. Baigusi studijas svajojau dirbti kokioje nors su Vokietija bendradarbiaujančioje įmonėje ar turizmo srityje. Tačiau aplinkybės susiklostė taip, kad baigusi vokiečių filologijos studijas likau gyventi Jurbarko. Tuo metu ieškojau darbo ir atsirado galimybė įsidarbinti mokykloje. 2. Kai buvau mokinė, man labai patiko mokytis užsienio kalbas. Jau 11-oje klasėje nusprendžiau, kad baigusi mokyklą studijuosiu vokiečių filologiją. Taigi, Vilniaus universitete baigiau vokiečių filologijos studijas. Paskutiniame kurse reikėjo rinktis, kur atlikti praktiką. Kadangi tuo metu jau gyvenau Jurbarko, tai praktiką nusprendžiau atlikti gimnazijoje. Iš karto po studijų pradėjau dirbti mokykloje. Šis darbas pasirodė ištis įdomus, dinamiškas, todėl papildomai KTU baigiau pedagogikos studijas. 3. Šiuolaikinį jaunimą sudominti labai sunku. Todėl nuolat domiuosi naujais mokymo metodais, ieškau informacijos internete, diskutuoju su kolegomis. Ruošdamasi pamokoms kiekvieną kartą galvoju, kaip įdomiau mokiniams pateikti mokomąją medžiagą, kad ji būtų naudinga ir įdomi. 4. Pats darbas nėra lengvas. Maloniausia dalis yra tai, kai matai, kad tavo darbas duoda rezultatą, kai matai, kaip tavo mokiniai auga, tobulėja, įveikia sunkumus, kurie anksčiau atrodė neįveikiami. 5. Dažnai save pagaunu, kad tampu mokytoja savo mergaitei, kai ji ruošia pamokas. 6. Jeigu jausti meilę vaikams, nori dirbti su jais, patarčiau nebijoti eiti dirbti į mokyklą. Tačiau reikia susitaikyti su tuo, kad pradžia būna ištis labai sunki, bet viskas ateina su patirtimi. 7. Gimnazijoje šiuo metu jaučiuosi gerai, nes didžioji dalis mano mokinių yra geri, motyvuoti. Tai man taip pat suteikia vidinio noro mokytis ir tobulėti. 8. Ištvermės, kantrybės, noro tobulėti, keistis.

GIMNAZISTAS NORMANTAS BATAITIS – NE TIK „METŲ DŽENTELMENO“ NOMINACIJOS LAIMĖTOJAS

Esu Normantas Bataitis, 4e klasės mokinys. Gimiau 2000 m. lapkričio 23 d. Nuo pat mažens mane traukė literatūra: dar nemokėdamas skaityti klausdavau mamos, ką reiškia kiekviena raidė pasakų knygoje. Labai troškau skaityti, tad priešmokyklinėje klasėje to išmokau anksčiausiai iš visų bendraklasių.

Būdamas pradinėse klasėse diktantuose darydavau mažiausiai klaidų. Tuo pat metu parašiau pirmuosius eiliuotus kūrinius – jie, rodos, buvo apie piliakalnių ir vėją.

2014 m. pabaigoje, mokantis aštuntoje klasėje, man kartu su bendraklasiu Mantu Širkevičiumi kilo idėja pradėti leisti Kidulių pagrindinės mokyklos laikraštį „Tėkmė“, kurio leidyba buvo nutrūkusi. Deja, bet mums baigus mokyklą 2017 metais, jis nustojo eiti.

Nė nemaniau, kad visa tai padės pagrindus lyrinei kūrybai. Pirmą „tikrą“ eilėraščių parašiau 2015 m. gruodžio 19 d. Rašyti eiles mane įkvėpė Adomo Mickevičiaus kūryba. Nuo tada iki dabar jau spėjo susidaryti nemaža šūsnis eilėraščių, iš kurių tik nedidelė dalis skelbiama gimnazijos lietuvių kalbos kabinete esančioje lentoje.

Eilėraščiuose stengiuosi atskleisti žmogaus vidinį pasaulį, jo jausmus, išryškinti gamtą bei jos ir žmogaus ryšius. Pirmieji eilėraščiai buvo parašyti tamsiais vakarais. Vėliau rašydavau įvairiu paros laiku. Tačiau pastaruoju metu vėl pradėjau rašyti vakarais, nusileidus saulei. Pastebėjau, kad eilėraščiai vis tobulesni, todėl padrašintas lietuvių kalbos ir literatūros mokytojo Sauliaus Ambrazaičio pagaliau ryžausi pirmą kartą viešai rodyti savo eiles.

Aš tikiuosi, jog tiek klasės skelbimų lentoje publikuojami eilėraščiai, tiek „Spindulio“ skaitytojams pateikti man mieli eilėraščiai ras kelią į lyrikos gerbėjų širdis.

Nuotraukoje – **Metų džentelmenas Normantas Bataitis**, kuriam nominaciją įteikė gimnazijos tarybos pirmininkė Jurgita Kazinevičienė.

Vasara

Tavęs aš laikiu tik vienos,
Nors šaltą lapkritį gimiau!
Kaip noriu tavo šilumos
Ir tavo saulės spindulių.

Bet jau žiema, pasnigo jau už lango,
Atrodo, ką tik išėjai.
O maža buvo tų naktų,
Kai buvo šilta ir ramu.

Dabar prisiminimai vien beliko,
Ir jau tavęs nėra šalia.
Bet vėl kada ateisi čia?
Ar beateisi tokia pat graži?

Išnyko gėlės soduose plačiuos,
Nukrito lapai, viskas žuvo.
Betgi vėliau pavasaris ateis,
Ir vėl grožiu tave nustelbs.

Jisai praeis žibuoklėmis sužydęs,
Ir vėl ateisi nuostabi, graži.
Bet nežinau, kokia ateisi –
Su lietumi ar saule nuostabia?

Ir kurgi dingo jos svajonės,
Ir kurgi tie laukai gelsvi?
Bet nuostabu, kad jie sugrįš
Ir liūdesys į džiaugsmą virs.

2017-01-14

Žvaigždės

Vakare, kai saulė leidos,
Kritau pavargęs ant žolės.
Žemę sutemos jau gaubė
Naktis atrodė amžina.

Žiūrėjau aš vis į žvaigždes
Ir jos žiūrėjo į mane.
Nesupratau tik viena:
Dėl ko jos blankiai šviečia?

Keista ir liūdna pasidarė:
Kodėl gi jų šviesa menka?
Galėtų dar stipriau sušviest
Ir pasiklydęs kelią rastų.

Tada aš šventą tiesą atradau,
Kad kiekviena žvaigždė danguj
Yra skirta žmonėms
Visų praėjusių, ateisiančių laikų.

2016-11-20

KELIONĖ Į LENKIJĄ

Paskutinėmis spalio dienomis būs I, II ir IV klasių mokinių kartu su lietuvių kalbos mokytoja Jolanta Norkūniene bei anglų kalbos mokytoja Daiva Karčiauskiene vyko į kaimyninę Lenkiją.

Pirmiausiai buvo aplankyta visame pasaulyje žinoma Aušvico-Birkenau koncentracijos stovykla. Keliautojai išgirdo sukrečiančias istorijas apie čia kankintus žydus bei romus, išvydo barakus, kuriuose gyveno kaliniai, matė eksponuojamus jų paliktus daiktus, regėjo ir kraupiąsias dujų kameras. Laimei, kitos ekskursijos metu aplankytos vietos buvo kur kas linksmesnės. Visus sužavėjo prabangi karališkoji Vavelio katedra, po kurią kadaise vaikščiojo ATR valdovai. Katedros rūsiuose tebėra palaidoti labiausiai Lenkijai nusipelnę žmonės, pavyzdžiui, maršalas Juzefas Pilsudskis ar Lenkijos karalienė, Jogailos žmona Jadvyga. Taip pat buvo galima pasigrožėti įspūdingu Krokuvos senamiesčiu, paragauti tradicinių, miesto simboliu tapusių riestainių.

Antroji kelionės diena buvo irgi turininga: aplankyta Zakopanė, pasigrožėta garsiųjų Tatrų kalnų vaizdais, slidinėjimo trasomis, avių pieno sūriais, eglės formos namais, kuriuos, beje, sukūrė lietuvis Stanislovas Vitkevičius, aplankyta ir viena iš seniausių druskų kasyklų Europoje, esanti Veličkoje. Pasirodo, šis muziejus kasmet pritraukia apie 2 milijonus keliautojų iš viso pasaulio – turistus čia keria druskų kristalai, vaizdo ir garso instaliacijos ir kvapą gniaužiančios, iš druskos išskaptuotos koplytėlės bei bažnyčia.

Ši išvyka tiek gimnazistams, tiek juos lydėjusioms mokytojoms buvo nepaprastai įspūdinga, turininga ir smagi.

Guoda Stalgytė, Jaunųjų žurnalistų būrelio narė

SVEIKAM GYVENIMUI REIKIA ĮVAIRIAPUSĖS VEIKLOS

Mūsų gimnazijoje pasibaigė pusę metų trukusios projekto „Regėjimo, psichinės ir fizinės sveikatos stiprinimas“ veiklos. Jas organizavo visuomenės sveikatos specialistė Danutė Kriščiūnienė ir socialinė pedagogė Dalė Eidokaitienė.

Į sveikatos stiprinimo ir sveikos gyvensenos projekto veiklas buvo įtraukti visi gimnazijos mokiniai ir didžioji dauguma mokytojų. Jaunimas gavo daug naujų žinių paskaitoje apie tabako, alkoholio ir kitų psichotropinių medžiagų organizmui daromą žalą bei gresiančias pasekmes, todėl netrūko norinčių dalyvauti proto mūšyje „Sveika gyvensena – elekstras gerai savijautai“. Vienu iš įdomiausių renginių gimnazistai pripažino paskaitą – užsiėmimą apie regėjimo stiprinimo galimybes.

Didžiulis dėmesys šį pusmetį buvo skiriamas psichinės ir fizinės sveikatos stiprinimui, todėl per pertraukas tarp pamokų gimnazistams buvo pasiūlyta pažaissti stalo tenisą. Daug entuziazmo ir sportinių aistrų sukėlė mokinių, tėvelių ir mokytojų tinklinio turnyras. Ne vienas moksleivis tvirtino, kad seniai taip smagiai mokykloje leido laiką. Mėgstantys ramesnę veiklą, rinkosi pasivaikščiojimą su šiaurietiškais lazdomis.

Merginos pirmenybę skyrė rankdarbiams, todėl netrūko norinčių mokytis dekupažo. Kūrybinė veikla gerina savijautą, atpalaiduoja ir mažina streso poveikį, o visa tai padeda įgyti atsparumą neigiamiems aplinkos veiksniams, pamiršti nemalonias emocijas.

Pusmetį vykusius renginius Jurbarko Antano Giedraičio – Giedriaus gimnazijos moksleiviai įvertino teigiamai bei išreiškė pageidavimą užsiėmimus tęsti ateinančiais mokslo metais. Finansavimą įvairiapusės projekto veikloms skyrė Jurbarko rajono savivaldybės Visuomenės sveikatos rėmimo specialioji programa.

Visuomenės sveikatos specialistė Danutė Kriščiūnienė

KREPŠINIO TURNYRAS

Gruodžio 7 d. Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos sporto salėje vyko krepšinio turnyras, skirtas mokytojams Daliai ir Jonui Stankevičiams atminti. Tai jau tradicija tapęs renginys, kuris organizuojamas nuo 2001-ųjų metų ir šiemet vyko aštuonioliką kartą. Atminimo turnyrą organizavo mūsų gimnazijos kūno kultūros mokytojai Remigijus Brazaitis ir Povilas Valaitis.

Iškilmingame atidaryme dalyvavo lenktynininkas Benediktas Vanagas, mokytojų Stankevičių sūnus, nusipelnęs Lietuvos treneris Rimas Stankevičius, Jurbarko rajono kūno kultūros ir sporto centro direktorė Jolanta Kačerauskienė. Dalyviams ir svečiams šoko gimnazijos mokytojos Redos Žemelinės vadovaujamas šokių kolektyvas „Era“.

Turnyre susirungė jaunieji krepšininkai iš Šakių „Žiburio“ (treneris E. Grigošaitis), Tauragės Žygaičių (treneris T. Rapolavičius), Raseinių Prezidento Jono Žemaičio (treneris M. Kavaliauskas) ir Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus (treneris P. Valaitis) gimnazijų. Po įnirtingų dvikovų paaiškėjo stipriausieji. Nugalėtojai tapo gimnazistai iš Tauragės, įveikę 47:31 antroje vietoje likusius Jurbarko sportininkus. 3 vieta atiteko svečiams iš Raseinių, nugalėjusiems 46:43 varžovus iš Šakių „Žiburio“ gimnazijos.

TEŠINYS 7 PSL.

Gražia sporto švente pagerbtas buvusių Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos kūno kultūros mokytojų Stankevičių atminimas.

Nuotraukoje – 1 ir 2 vietas laimėtojai Tauragės Žygaičių (treneris T. Rapolavičius) ir Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus (treneris P. Valaitis) gimnazijų sportininkai.

KALĖDINĖ POPIETĖ SU 2E

Gruodžio 19 d. (antradienį) aktų salėje įvyko gimnazijos antrojų renginys „Gero vakaro šou su antrąja e“. Renginio vedėjai Meida Juškaitė ir Deimantas Girdžius pasveikino susirinkusiuosius su artėjančiomis Kalėdomis, pristatė koncertuojančius bendraamžius. Klaudija Kriaučiūnaitė kalbino populiariausius antrookus ir teikė jiems Metų vaiko nominacijas. Buvo ir netikėtumų: neatvyko išrinktasis Laurynas Glinskas, todėl Metų vaiko nominacija, greitu ir kiek netikėtu klasės draugų sprendimu, atiteko Sandrai Spaustynaitytei. Mergina tikrai buvo verta šauniausios antrokės vardo: išmintingai atsakinėjo į jai pateiktus klastingus klausimus, puikiai kliūčių ruože vairavo mažytį automobilį. Kiti Metų vaikai - Deividas Urniežius, Matas Barboravičius, Gustas Lužaitis, Dovydas Banaitis, išradingai atsakė į pateiktus klausimus ir atlikę linksmas užduotis, nuteikę ne vieną renginio dalyvį šypsotis, patys pelnę nominantams skirtas Sidabrinės žvaigždės ir čiuplimus „Tip Top“ saldinius, kurie paprastai dovanojami geriems vaikams...

Visos antrosios klasės šmaikščiai inscenizavo populiarių lietuviškų dainų atlikėjus: 2a penkias minutes virto „Patruliais“, 2b demonstravo spalvotąjį Donatą Montvydą, 2c vaidino Sauliaus Prūsaičio ir Iglės meilės dainą, o 2d atkūrė SEL-ą – Egidijų Dragūną, dainų ritmu persekiojamą policijos...

Buvo ir jaunimo žaidimų, juos sklandžiai vedė Ineta Eidokaitytė, jai padėjo Modestas Didžbalis ir Ligitas Lukoševičius. Tada vedėjai paskelbė, kad 2018 metais draugiškiausia klase buvo 2a, išmintingiausia – 2b, žaismingiausia - 2c, šmaikščiausia - 2d, energingiausia – 2e. Visoms klasėms įteiktos Sidabro žvaigždės - mokytojo Adolfo Būblaičio ir jo auksakalių darbeliai, kurie papuoš kabinetų ir primins gerąsias antrojų savybes.

Pabaigoje Ineta Eidokaitytė, į sceną pasikvietusi bendraklasių, puikiai atliko Leonardo Kojeno dainą „Aleliuja“, suvirpinusią ne vieną širdį. Ineta liko dėkinga savo muzikos mokytojai Gražinai Mikšienei, padėjusiai išrinkti ir surepetuoti gražią kalėdinę dainą. Iš tiesų, vakaras pavyko, dalyvavusieji maloniai praleido popietę ir, manau, prisimins ją ilgai.

Meida Juškaitė, 2e klasė

Šaltinis – gimnazijos interneto svetainė

KITI REIKŠMINGI GIMNAZIJOS ĮVYKIAI Mokslo ir žinių diena

2018 metai ypatingi Lietuvai, nes šimtmečio sėkmės istoriją kūrė visi Lietuvos žmonės. Paminėję atkurtos Lietuvos šimtmetį kiekvienas radome savo ryšį, asmeninę patirtį, savo šventės emociją ir tradiciją.

Renginio vedėjai Vėjūnė Rupeikaitė ir Domantas Juškys pasveikino visus Rugsėjo 1-osios, Mokslo ir žinių dienos, proga bei pakvietė sugiedoti Lietuvos Respublikos bei gimnazijos himnus. Šventėje dalyvavo ir sveikinimo žodį tarė Lietuvos Respublikos Seimo narys Ričardas Juška, Jurbarko rajono savivaldybės meras Skirmantas Mockevičius, Jurbarkiškių klubo prezidentas Romas Dainius ir gimnazijos direktorius Alvydas Januškevičius. Gimnazijos direktorius įteikė gimnazistams padėkos raštus už dalyvavimą konkursuose, olimpiadose, renginiuose bei už labai gerą mokymąsi ir pavyzdingą elgesį. Šventinę nuotaką padėjo sukurti muzikos mokytoja Gražina Mikšienė su savo mokiniais Jogaile Gustaityte, Mantu Širkevičiumi, Guoda Stalgyte, Emilija Barčauskaite. Gimnazijos direktorius Alvydas Januškevičius dalyvavusiems svečiams įteikė gimnazijos Metų knygą. Gimnazistai kartu su mokytojais pasveikino vieni kitus pasikartodami Marijono Mikutavičiaus dainą „Pasveikinkit vieni kitus“.

Jaunimo susitikimas su popiežiumi Pranciškumi Vilniuje

Rugsėjo 22 d. grupė mūsų gimnazijos mokinių su dorinio ugdymo

mokytojomis Irena Danupienė ir Vita Klepikovienė vyko į jaunimo susitikimą su popiežiumi Pranciškumi Vilniuje. Tai buvo įsimintina kelionė: gyvai susitikti su Popiežiumi, matyti jį iš arti, išgirsti jo nešamą žinią mūsų jaunimui.

Mokytojų diena

„Voratinklių sūpuoklėm supasi bobų vasara, žarstydama nuo medžių lapus. Kinta spalvų gama, o ir nerimas lyg pagautas paukštis suspurda širdy. Mokytojas – žmogus, kuris gali sunkius dalykus paversti lengvais“, – šiais žodžiais mokytojus pasveikino gimnazijos mokinių taryba ir skaitovė Vėjūnė Rupeikaitė. Visus susirinkusius pradžiugino filmuota medžiaga su gimnazistų šventiniais sveikinimais, kurią sumontavo Mantas Širkevičius.

Sveikinimo žodį tarė Jurbarko rajono savivaldybės administracijos Švietimo kultūros ir sporto skyriaus vedėja Jolita Jablonskienė kartu įteikdama padėkos raštus gimnazijos mokytojams Gražinai Mikšienei ir Remigijui Brazaičiui.

Renginys – „Gimnazisto pasas“

Spalio 17 d. gimnazijos aktų salėje pirmą klasių gimnazistai rinkosi į direktoriaus pavaduotojos ugdymui Jolantos Gudalienės inicijuotą renginį – „Gimnazisto pasas“, kuriame dalyvavo gimnazistų tėvai, jų auklėtojai ir garbūs svečiai. Pasveikinti gimnazistų atvyko Jurbarko rajono savivaldybės atstovai – meras Skirmantas Mockevičius, savivaldybės administracijos Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėja Jolita Jablonskienė ir šio skyriaus vyriausiasis specialistas Lukas Bakšys. Gimnazisto pasus iš savivaldybės mero Skirmanto Mockevičiaus rankų šiemet gavo 137 pirmokai. Nuo šios dienos jie tapo pilnateisiais gimnazijos šeimos nariais. Visos gimnazistų klasės kartu su gimnazijos direktoriumi Alvydu Januškevičiumi, klasės auklėtojais Vita Pakinkyte, Adolfu Būblaičiu, Lina Maskolaitiene, Daiva Karčiauskiene įsiamžino prie dailės mokytojos Jurgitos Davidavičienės paruošto stendo „Gimnazistų šeima“.

Direktoriaus pavaduota ugdymui Jolanta Gudalienė pristatė „The Duke of Edinburgh's International Award“

programą. Renginio vedėjai Vėjūnė Rupeikaitė ir Domantas Juškys supažindino su „Gimnazisto pasas“ istorija, pakvietė visus sugiedoti gimnazijos himną. Renginio solistai Mantas Širkevičius, Guoda Stalgytė, Emilija Barčauskaitė bei mišrus choras, vadovaujamas Gražinos Mikšienės džiugino vakaro dalyvius savo skambiomis dainomis. Šokių padovanojo šiuolaikinių šokių kolektyvas „Era“ ir Aistė Tamošaitytė. Tėvų vardu kalbėjo Giedrė Vasilijevaitė.

Renginio metu visiems buvo ir gera proga artimiau susipažinti su Antanu Giedraičiu-Giedriumi.

Susitikimas su Benediktu Vanagu

Gruodžio 7-ąją dieną mūsų mokykloje viešėjo vienas universaliosios lenktynininkų Baltijos šalyse, pasiekęs aukštų rezultatų ralio, žiedinių lenktynių, ralio maratonų ir bekelės varžybų trasose – Benediktas Vanagas. Šis vizitas buvo skirtas 13 mokyklų visoje Lietuvoje, laimėjusių Benedikto projekte „Profesionalu būti verta“. Susitikimą organizavo 3C klasė, nes kartu su auklėtoja Asta Zikiene dalyvavo projekte ir sėkmingai laimėjo. Renginyje Benediktas Vanagas dalinosi savo patirtimi, asmenine nuomone ir mielai bendravo su visais, buvusiais salėje.

Lenktynininkas laikomas tikru ekstremalu, tad po diskusijos jam buvo paruošta įdomi užduotėlė – pagaminti priešpiečius, mat yra sakęs, jog maisto gaminimas jam yra ištis ekstremalus. Mūsų svečias to nesitikėjo, bet drąsiai priėmė iššūkį, kuo mes labai džiaugiamės! Susitikimas buvo įdomus, maloniai praleidome laiką ir tikimės, kad Benediktui taip pat patiko viešėti mūsų mokykloje.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis

Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis (vadovė Violeta Greičiūnienė)

Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas

Spausdino UAB TeleSATpress

El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt

El.paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt